

OBECNÍ ÚŘAD HUDLICE

*přeje
Všem občanům krásné
a pohodové prožití vánočních svátků,
zdraví, štěstí, lásku a hodně osobních
úspěchů v roce 2008.*

Slovo starosty

Vážení občané, rok 2007 opět neuvěřitelně rychle uplynul, blíží se jeho závěr se všemi radostmi i starostmi a nastává čas bilancovat a hodnotit.

Po volbách v loňském roce se nám podařilo ustavit orgány obce, které letos již plně zabezpečovaly své úkoly, za což bych jim chtěl upřímně poděkovat. Velice si vážím i občanů, kteří přestože nejsou zařazeni v žádných orgánech, obětavě, mnohdy na úkor svého osobního

volna pomáhali se zajištěním různých akcí a úkolů obce. Mé uznání mají i občané, kteří sice z různých důvodů nemohou, nebo nechtějí, poskytnout osobní pomoc, ale otevřeně dokáží poukázat na různé nedostatky, případně přijdou s konkrétním návrhem na jejich řešení. Jistě uznáte, že nemohu řešit přání a připomínky občanů, kteří se svým problémem obec vůbec neseznámí a řeší jej pouze v úzkém kruhu mimo oficiální jednání orgánů obce. Bohužel jsou mezi námi i občané, kteří se z různých důvodů drží hesla "čím v obci hůře, tím pro nás lépe". Takovýto přístup kategoricky odmítám a naopak vítám jakoukoliv věcnou námitku, podnět nebo dotaz, který přispěje k vyřešení některého problému v zájmu většiny obyvatel naší obce.

Vážení občané jsem velice rád, že Vás mohu v tomto adventním období, plném přípravy na oslavu Vánoc, oslovit. Domnívám se, a Vy to svým chováním dokazujete, že většině občanů obce jde o její další rozvoj a zlepšování životního prostředí nás všech. To je jistě největší odkaz, který můžeme zanechat dalším generacím. Chtěl bych ještě jednou poděkovat všem, kteří se svou prací na plnění těchto úkolů podíleli, popřát hodně zdraví, štěstí a další elán.

Vážení občané dovoluji Vám všem co nejsrději popřát šťastné a veselé svátky vánoční a hodně štěstí, zdraví a rodinné pohody v novém roce 2008.

váš starosta obce
Pavel Hubený

Jó, to víte, to se nenechá nic dělat, už je tady zase Ježíšek a Silvestr. No jó, uteklo to. Přeju Vám s mým Kubou bohatýho Ježíška, hodně dárků dětem pod stromečkem, hodně zdraví v roce 2008. K tomu Vám připijím malou štamprličkou. Váš Milan a Kuba

Sportovní klub Sokol Hudlice, Tělocvičná jednota Sokol Hudlice, Sbor dobrovolných hasičů Hudlice, Šipkařský klub Hudlice, Český svaz včelařů Hudlice, Český zahrádkářský svaz Hudlice a Myslivecké sdružení – Habrový potok

si dovoluji popřát všem našim občanům krásné a příjemné prožití vánočních svátků v rodinném kruhu a v roce 2008 především zdraví, hodně osobních úspěchů, štěstí, hodně děti a vnoučátka, lásku a porozumění, vzájemnou úctu, prostě vše nejlepší.

Generální zkouška na rozsvěcení vánočního stromu.

Hudličtí lyžníci a sáňkaři

V dnešní době lyžařských zájezdů do blízkých i dalekých hor a velehor, v době supervýbavy a především moderních dlouhých, krátkých i superkrátkých kvalitních lyží, nedá mi nevzpomenout na dobu nedávno minulou. Dobu nedávno minulou, která pro nás dříve narozené znamená příjemnou vzpomínku, pro mladé však téměř středověk – spíše však dobu dřevěnou. Mé vzpomínky se budou vázat těsně k polovině minulého století, na léta padesátá a šedesátá.

Doba dřevěná proto, že lyže byly zásadně dřevěné, především z jasanového dřeva, některé měly na špičce parádní bambulku. Tu měly především ty ručně vyráběné zručným truhlářem. O tom, že by lyže mohly mít kovové hrany se nám ani nesnilo, snad jsme ani nevěděli, že něco takového existuje. V televizi byl hokej, fotbal a ještě tak skoky na lyžích, tak nebylo kde „čerpát“ informace. Lyže Artis byly parádnější, na špičce měli dokonce obtisk s logem firmy.

Zmínku zaslouží i alchymie mazání lyží, kterou nelze s dnešní péčí o skluznici vůbec srovnat. Pokud se vůbec mazalo tak obyčejnou voskovou svíčkou, ti lepší machti měli dokonce i vosky, v kovovém kulatém válečku byla těžko vytlačitelná zelená nebo červená hmota. Ti poučenější věděli dokonce i to, že se vosk zažehluje. Nedej bože, když některý odborník použil máminu žehličku, to byl sekec!

I tenkrát měly lyže vázání, nepoužívali jsme provázky, jak by si někdo mohl myslet. Základní vázání mělo železné držáky špiček, přes které byl kožený řemínek. Pata byla volná, u mladších plná gumová u dospělejších kožená. Velkým pokrokem bylo vázání Kandahár, to už byla moderna. Špička byla sice stále zakleslá vpředu mezi dvě kovové čelisti s řemínkem, ale před špičkou bylo napínací zařízení se čtyřmi drážkami, kterými procházelo ocelové lanko s pružinou, které bylo vedeno po straně na lyži v háčcích podél boty a zaklesnuto bylo v drážce na patě lyžařské boty. Kdepak nějaké nastavování, měření kolena, holeně či váhy lyžníka. Byli jsme rádi, že nám lyže drží na nohou. Lyže byly univerzální, užívaly se k přesunu na místo lyžování, sjezdování i běhání. K lyžím patřily bambusové hůlky, které měly kovový

bodec a nad ním kroužek z bambusu propletený koženými pásky.

Samostatnou kapitolou jsou boty užívané k lyžování. Žádné komíny či přezkáce. Většina malých dětí používala bagančata, některé měly kožené lyžařské boty po rodičích či spíše po dědečkovi. Hitem byly gumové lyžáky. Měli velikost, barvu, váhu i tvrdost ostře pálené cihly. Byl to červený gumový hranol – špalek - s rovnou zúženou špičkou. Nahoře byla dvojitá řada háčků ke šněrování. Podrážka se těžko prohýbala, takže se v nich špatně chodilo, až u úplně zničených bot se zjistilo, že v podrážce je zalisované prkénko. Tyto boty nesloužily jenom k lyžování, v těch se chodilo do školy i ven na lítání, stejně jako tesilové šponovky, když je někdo měl.

Lyžařský terén se vybíral podle zkušenosti a odvahy lyžařů. Menší děti lyžovaly v obci nebo v blízkém okolí, ti odvážnější U Skály nebo na Církvi, a ty nejlepší a nejodvážnější chodily lyžovat na svah Mezi Trubskou a lesem u Svaté do tzv. kolíbek. To už byl terén vyšší kategorie pro ty zkušené a odvážné. Aby „prkýnka“ držela potřebný tvar, bylo je třeba po sezóně rádně připravit na sezónu příští. Lyže se pod špičkou a u patek pevně stahovaly koženým řemínkem, v prostředku mezi lyžemi byl vsazen dřevěný špalíček, aby lyže držel v potřebném tvaru luku bez tětivy. Druhý špalíček se pevně zasadil mezi špičky, aby se teplem

na půdě přes léto nenarovnaly. Samostatné povídání si jednou zaslouží lyžování na běžkách.

Nesmíme zapomínat ani na sáňkaře, ti byli na tom se svým vybavením podstatně lépe. Díky péči státu o budoucí dorost vyráběly se sáně průmyslově v různých druzích. Pro povození miminek, rohačky, saně dvoumístné i třímístné. Byly však i sáně z doby dřevěné, místo vyplétání popruhy měly řádné dřevěné laťky. Vzpomínám, že my jsme měli dřevěné bytelné sáně vyrobené truhlářem p. Václavem Holečkem, bydlícím v ulici U Skály. Kromě saní rodičům během války vyrobil kuchyni, ještě máme v dílně kredenc a mycí a jídelní stůl.

Naše dřevěné sáně vydržely funkční až do konce sedmdesátých let, kdy jsme se švagrem dosáhli váhy lehce přes váhu „docentů“ a jednu pánskou jízdu po Církvi už nevydržely.

Sáňkovalo se především na západním svahu U Skály, na Církvi a dolejšíci na Kozlehoře. Zvláštní půvab mělo sáňkování Na Vršíčkách, byl to věčný souboj s majiteli nemovitostí, kteří sypali popel před své vchody. Zvláštní půvab mělo lyžování Na vršíčkách při setmění za veřejného osvětlení. Tenkrát to byla zábava i pubertáků a leckdy tam docházelo i k prvním nesmělým dotykům s dívčími těly.

Dnes sáně nahradily „pekáče“, talíře, skiboby, létající talíře a jiné výrobky z umělé hmoty. Radost však přináší stejnou, jako nám rozumnějším prkýnkou z jasanu. (vp)

Hudlická zima 2005

Hudlická zima, Hudlická zima

Sněží a sněží

Mně se tak krásně v pelechu leží

Padá a padá

Koukej sníh odklidit, velí Ta co mě má ráda

Hudlická zima, Hudlická zima

Věje a věje, na dvoře sněhu jak hnoje

Musíš to uklidit říká Ta moje

Na dvoře závěje velké jak hrad

Pustím se do toho, pro Tebe dělám to rád

Hudlická zima, Hudlická zima

Padá mi za límec, padá mi do bot

Kapičku u nosu a nos mám jak chobot

Chobot jak Jeník zvaný Dino

Na štítu dozrává ledový víno

Hudlická zima, Hudlická zima

Když si chtěl chaloupku tak se teď snaž

Popadni smetáček na auto maž

Slibils mi domeček, bytček, úl

Že jsem já nemlčel, to jsem byl v.. trouba

Hudlická zima, Hudlická zima, Hudlická zima

(Jarek Nohavica, Ladovská zima, vp)

Redakční omluva

Redakční rada se omlouvá všem za opožděné vydání listopadového Zpravodaje. Zpoždění bylo způsobeno poruchou v tiskárně.

Redakční rada rovněž přeje všem občanům Hudlic příjemné prožití vánočních svátků a vše nejlepší v roce 2008. Děkujeme všem za poskytnuté příspěvky do Zpravodaje v roce 2007.

Výšlap na Vrch

Kulturní komise OÚ zve srdečně všechny občany na 3. ročník vánočního výšlapu na Vrch. Sraz účastníků je ve středu 26.12.2007 ve 13.00 hod před hořejší prodejnu Jednoty. Přijďte se protáhnout příjemnou procházkou na Vrch. Pro účastníky je na Vrchu u táboráku připraveno malé občerstvení.

Zájezd na hory

Komise pro sport a mládež organizuje v sobotu 29. prosince lyžařský zájezd na hory. Cílem zájezdu jsou Herlíkovice. Cena zájezdu je 50,- Kč pro místní a 100,- pro přespolní. Sraz je v sobotu 29.12.2007 v 5.45 hod před OÚ Hudlice. Odjezd je plánován v 6.00 hod. Za přihlášeného účastníka zájezdu se považuje jen ten, kdo má zaplacen poplatek.

Vánoční troubení

Naše představa starodávných vánoc a zimy vůbec, jsou obrázky Josefa Lady. Obrázky jsou plné idylicky zasněžených domů, zabíjaček a sáňkujících dětí. Na násvi nesmí chybět ponocný, který velkým zahnutým rohem vytruboval „přesný“ čas, oznamoval vznik požáru a všech důležitých událostí.

Ke koloritu poválečných hudlických Štědrých večerů patřival i pan Josef Prokůš (č.p.306).

Na Štědrý večer vzal svou otlučenou křídlovku a chodil dům od domu, zatroubil a popřál hodně štěstí. Spolu s ním chodila i jeho manželka, která jej pozorovala z povzdálí, děda totiž raději štamprličku, babička raději nějakou tu korunu. (vp)

Pravidla výchovy našich miláčků

- pes nesmí do domu,
- no dobře, pes smí do domu, ale jen do vyhrazených prostor,
- pes smí do všech pokojů, ale nesmí se dotýkat nábytku,
- pes smí jenom ke starému nábytku,
- tak jo, pes smí na nábytek, ale nesmí spát s lidmi v posteli,
- no tak dobře, pes smí do postele, ale jen když mu to dovolíte,
- pes smí do postele, kdy si vzpomene, ale nesmí pod pokrývkou,
- pes smí pod pokrývkou, když je pozván,
- pes smí spát pod pokrývkou každou noc,
- lidé se musí psa dovolit, když s ním chtějí pod pokrývkou,
- v noci smí být s člověkem pod pokrývkou jen jeden pes,
- dobrá, tak tedy dva psi, ale nikdy víc,
- no ...

Psí úvahy

- každé odloučení od Tebe pro mne znamená utrpení, myslí na to, než si mne koupíš,
- důvěřuj mi a měj mne rád, protože pouze tehdy má můj život smysl,
- nikdy se na mne nehněvej příliš dlou-

ho a za trest mne nikam nezavírej!

- ty máš práci, rozptýlení, přátele, ale já mám jen a jen Tebe,
- opatruj mne, až zestárnu. I Tobě se to jednou stane. Pomoz mi prožít ve stáří každý hezký den, protože s Tebou překonám vše lehčeji.

Řekli o psích miláčcích

- Dát psovi kost není laskavost. Laskavost je podělit se se psem o kost, když máš hlad jako pes.
- Kdybych věřil na nesmrtnost, bylo by jisté, že znám dost psů, kteří se dostanou do nebe a jen velice, velice málo lidí. (James Thurber)
- Není na světě lepšího psychiatra, než je štěně olizující Vám obličej. (Ben Williams)
- Za peníze si můžeš koupit docela dobrého psa, ale nekoupíš si zavrtění jeho ocasu.
- Pes je jediné stvoření na světě, které Vás miluje víc než sebe. (Josh Billings)
- Je to Váš přítel, společník, obránce, Váš pes. Vy jste jeho život, jeho láska, jeho vůdce. Bude váš, věrný a oddaný do posledního úderu svého srdce. Jste mu povinován zasloužit si takovou oddanost.